

A

Slechts nauw beweegt de wind de boomen,
Die zingen zacht een wiegelied
Voor de aard, die, moede, wil gaan slapen,
Wijl 't zonnelicht haar lang verliet.

Slechts zelden stoort een stap de stilte,
Een ieder rust van 't dagewerk,
Wèl zwaar in 't midden van den zomer; —
Dat God den moeden zwoeger sterk!

VOND.

Ik voel van vrede mij omvangen,
En roerloos, luistrend sta ik stil,
Mijn ziel één hevig, groot verlangen
Of nu het wonder komen wil.

Het wonder, dat met kracht zal sterken
Mijn arme hart, van 't strijden moe;
Want in de stilte is God de Heere,
En spreekt Zijn kindren troostend toe.

J. M. WESTERBRINK-WIRTZ.